

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Guds Kirckes Iubel-Fryd og Høytiid. Prædiken

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 256. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139961810448/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

om korrektheden. F. eks. kalder manuskriptet de 40 dage efter Jesu opstandelse for *Guds Kirkes blideste Sommerdage*; det har Brorson ved nærmere eftertanke fundet urigtigt; kirkens sommer kunne dog ikke ligge før Andens udgydelse; så retter han til *Guds Kirkes liflige Vaar* (s. 138). Eller tanken skal skarpere frem. Manuskriptet taler om *den [Apostlerne] og os alle forhvervede Naade og Salighed, at Jesu Fader er deres Fader*; men det siger ikke klart, at der på det sted menes en salighed, som ejes allerede her på jorden, og derfor rettes det til: *inderlig glæde over deres nærværende salige Tilstand* (s. 170). Det kan også være et billede, som han vil give en klarere udførelse. Når manuskriptet siger, at Maria Magdalenes navn *mit i Korsets nat glimrer som en dejlig Himmel-Stjerne*, gøres det mere malerisk til: *midt i Korsets mørke Nat glimrer som een af de største Himlens Stjerner* (s. 141). Beslægtet er det, når ordene: *Da Guds Kirke ingen Roe fandt for Dragens Magt*, omdannes til: *Da den Kvinde, beklædt med Solen, som havde Maanen under hendes Fødder, ingen Roe fandt for Dragens Bitterhed* (s. 172). Om anskuelighed drejer det sig også, når ordene om den himmelske vinstok, som bærer *de mange frugter*, ændres til, at den bærer *de mange liflige Druer* (s. 148). Maria Magdalenes klage: *Jeg kand icke komme til at salve [Jesum]*, bliver til: *Jeg kan ikke nyde den Trøst at salve ham* (s. 156). *Vi seer himlene aabne og Retferdigheds dejlige Krone*, forandres til: *Vi see Himlene aabne og fulde af funklende Livsens Kroner* (s. 171). Undertiden gælder det afveksling i udtrykket, som når *Hans Retferdighed [er] eders Retferdighed* bliver til: *Hans Retfærdighed [er] eders Smykke* (s. 173). Jævnere udtryk gøres mere retoriske. *Hand vilde have denne hendes gierning, saavit Evangelium kom, sagt til hendes Berømmelse*, erstattes med: *Han vilde have hendes Gierning bekiendt, saa vidt Evangelium kom, over den gandske Verden, til hendes berømmelige Amindelse* (s. 158).

Oftre viser det retoriske sig blot i en trang til flere ord: *rart og kært* udvides til *rart og kært, ja ret høflideligt* (s. 136). *blomstre evindelig til florere og blomstre i en evig Glands og Herlighed* (s. 143). *let . . . tungt til let og behageligt . . . tungt og tvungen* (s. 149 flg.)